

Moeder,
gij stierft,
als men dit sterven noemen dúrft :
dit peerlend blijven staan
van de allerlaatsten traan;
gij stierft,
doch waard zo vreemd en schoon
bij dit vergaan,
dat gans de luister van uw leven
naar 't diepste van ons hart werd
heengedreven,
en nimmer sinds een dag ging
vloeien in de tijd
waar niet uw beeld aan kleefde
ontglipt aan de eeuwigheid...

AANDENKEN AAN
ADRIENNE VAN DER MEIREN

van ons heengegaan in de herfst van haar leven
1912 - 1992

Wij zijn allen dankbaar om, in dit samenzijn, pro-
beren Moeder's afscheid te aanvaarden.

In stille eenvoud,
zachtmoedig en plichtsbewust,
dankend bij de minste attentie,
begaafd met een mild hart,
een klaar verstand,
zó was ons moeder.

De dankbaarheid om zo onnoemlijk veel
dat ze heeft mogen schenken,
kan ons vertrouwen sterken
dat liefde sterker is dan de dood.

Dan wordt haar laaste teken
en het onze
het Kruis-teken,
een uitnodiging tot hoop en vertrouwen,
een wenk naar de toekomst.

God
bewaar ons moeder heel dicht bij jou,
zij hoorde haar kinderen
met hún kinderen
verderspelen in de tuin en wist...
dat het leven verderging...

